

PÉCSI Dohánygyár

ÁRA:
2,30 Ft

XVIII. ÉVFOLYAM, 4. SZÁM

A PÉCSI DOHÁNYGYÁR DOLGOZÓINAK LAPJA

1991. ÁPRILIS

A minőségről

Ha rossz az alapanyag

Ha az elmúlt negyedév termékeinek minőségmutatóit tekintjük, különös változást nem tapasztalhatunk, legfeljebb számszerűen annyit, hogy az összesített minőségmutató 3,89 helyett 3,87. Valójában azonban sokkal többről van szó. Nehéz évszak áll mögöttünk, sok-sok gonddal és problémával. A sok közül egy igen lényegeset emeljünk ki, s ez pedig termelésünk alapanyag-ellátottságának igen bonyolult helyzete. Jó minőségű termék előállításához vitathatatlanul megfelelő minőségű anyagok kellene, melyeket megfelelő, hozzáértő technológiai kezeléssel végigvive a folyamaton, meglepetés sem bennünket, előállítókat, sem a fogyasztókat nem érhet a készterméssel való szembesülés során. Sajnos, a jelenlegi helyzetben nem ilyen egyszerű a képlet. Az említett megfelelő minőségű anyagok közül elsősorban a dohányanyagra gondolunk. Két év kimondottan gyenge és kevés dohánytermése igen nehéz helyzetbe hozta a dohányipart. Kevés és a korábbi évekhez viszonyítottan gyengébb minőségű a hazai fermentált dohány. A helyettesítő anyagként felhasználásra kerülő külföldi dohányok alacsony minőségi szintje megnehezíti a feldolgozhatóságot mind a fermentáló, mind a gyártó vállalatoknál. Láthattuk az elmúlt hónapokban, hogy a fermentáló vállalatok nem voltak felkészülve a számukra ismeretlen tulajdonságú külföldi anyagok fermentációs kezelésére, minek következtében a hozzánk kerülő termékek alacsony minőségűek és számukra is rossz hatásokkal előállítottak voltak.

Mi, a felhasználók először a szemrevételezések alkalmával, majd a szállítmányok beérkezése során tapasztaltuk ezt. A minőségi vizsgálatok során 33 123 kg hazai és ún. „külföldi” (TK Virginia) dohány esetén folytattunk le minőségi reklamációt, amikor a megítélt minőségi súlyegység 471 342 Ft értékű volt. A kocsanyszórt hazai anyagoknál főként a frakcióösszetétel nem megfelelő volt (aprólékos), az osztályszerűtlenség (zöldes levélrész), valamint a kocsanyszállítmányoknál a nem ritkán 25%-os aprókocsanyszármag-tartalom

(1 cm alatti hosszúságú) képezte a minőségi reklamáció tárgyát. Az ismertetett tényt számok nem tükrözik a teljes valóságot, csak annak egy részét, ugyanis az alacsony dohánykészletek miatt nem érhettünk minden esetben a szállítói szerződésben előírt jogainkkal.

Mindezeket előrebocsátva érthetővé válik, miért került lényegesen több vállalatunknak a korábbi években kialakult minőségi szint tartása. Folytatva ugyanis az egymásba fűződő tényt sorozatot, ahhoz, hogy cigarettáink a megszokott minőségben kerülhessenek a fogyasztóhoz, életbe lépett a már hagyományosan kialakított védekezési mechanizmus, s a normális viszonyokhoz képest több anyagot használtunk fel az előállítás folyamán. Tudvalevően, a gyengébb minőségű alapanyag feldolgozása több melléktermék-képződéssel jár, valamint az alacsonyabb töltőképességű félgyártmányból több kerül egy-egy cigarettába a laza kitöltési és kihullási hiba kivédésére. Vonjunk párhuzamot az ez évben és az elmúlt évben 100 db cigaretta előállításához felhasznált dohánytömeg között a két nagy mennyiségben gyártott cigaretta esetében:

Gyártmányok	1991.		1990. év	
	I. n.-év	I. n.-év	I. félév	éves
	g/100 db cigaretta			
Sopianae	78,70	74,93	75,20	75,56
Sopianae 100	92,45	90,66	91,13	91,38

A termelési üzemrészek minőségjeljesítményi tényezői az első negyedévben a következők voltak:

Előkészítés	Filtergyártás		Cigaretta-gyártás	Cigaretta-csomagolás
	kreppelés	rúdgyártás		
I. m. 105,5	116,6	121,2	122,7	109,9
II. m. 104,4	115,9	120,2	123,4	110,6

Mélyebb elemzésbe ezen a helyen nem bocsátkozhatunk, nem is áll szándékunkban, de mindenesetre szerettük volna számokkal is alátámasztottan bemutatni azt a kiegyensúlyozási törekvést, ami a gyengébb alapanyag-minőség következtében állott elő a minőségbiztosítás érdekében. Mindannyiunk előtt ismeretes, hogy ez nagyon költséges eljárás, s a jövőben még a jelenleg követett maximális erőfeszítések mellett is azt kell elműnk, hogy szabványos minőségű, jól feldolgozható anyag álljon mindig a termelés rendelkezésére.

Ezek után tekintsük át a gyártmányok minőségmutatóit:

Gyártmányok	Minőségmutatók	
	1991. I. n.-év	1990. I. n.-év
Sopianae	3,87	3,89
Sopianae 17	3,79	3,93
Mentolos Sopianae	3,83	3,94
Mentolos Sopianae 17	3,70	4,00
Sopianae Junior	3,93	3,96
Sopianae Lady	3,96	3,95
Sopianae 100	3,86	3,95
Sopianae Nívó 100	3,88	3,87
Nádor 100	—	3,84
Pall Mall box	—	3,90
HB box	3,96	—
Összevont	3,87	3,89

„Történelmet csinálunk”

A team

Vállalatunknál megforduló sok vendég, a sok új arc között már szinte megszokottá vált az az öt személy, akik ötödik hete dolgoznak nálunk. Megkértem vezetőjüket, hogy pár szóval mutassák be magukat, munkájukat és a feladatukat a Pécsi Dohánygyárban. Beszélgetőpartnerem *Martin Middlehurst* és *Owen Wilson* voltak, s a nyelvi nehézségek leküzdésében *Préda István* volt segítségemre.

— *Mr. Middlehurst, kérem mutassa be munkatársait pár szóval!*

— Az itt dolgozó team bemutatását a csoport vezetőjére, Wilson úrra bízom. Magamról annyit, hogy a kelet-európai ügyekkel és kapcsolatokkal foglalkozó osztály második embere vagyok, senior manager. Az itteni munkám — mint tapasztalták — inkább koordináló jellegű, konzultációkra szorítkozom a folyamatosan itt dolgozó kollégákkal és a Pécsi Dohánygyár képviselőivel, valamint megbízónkkal, a B.A.T. Co. London vezetőivel.

Owen Wilson:

— A folyamatosan itt dolgozó team vezetésével engem bíztak meg. Egyébként Ausztráliában dolgozom, a melbourne-i irodában, és most 2 éves szakmai csereprogram keretében vagyok a londoni irodánál még 6 hónapig. A team két fiatal munkatársa Londonból jött velem, *Shirley Cameron* (skót származású hölgy) és *Rupert Levy*. Mindketten frissen végzett könyvvizsgálók, a vizsgák eredményét a napokban kapták kézhez. Az első komoly megbízásuk ez a pécsi munka. Végül István, aki nagy segítségünkre van a tolmácsolásban.

Préda István:

— Budapesten végeztem a Pénzügyi és Számviteli Főiskolán, majd elnyertem egy hollandiai ösztöndíjat, melynek keretében egy évig kint tanulhattam. Utána megpályáztam ezt a gyakornoki állást a KPMG budapesti irodájánál. A mostani pécsi munka után lehetőségem lesz egy 3 éves képzésben részt venni Londonban, melynek során nemzetközi könyvvizsgálói képzettséget szerezhetek.

— *Megtudhatunk valami közelebbit a cégükről? Mivel foglalkoznak, mekkora és mennyire nemzetközi a hálózatuk?*

Mr. Middlehurst:

— A legkülönbözőbb megbízásokat tudjuk teljesíteni, de kiemelném azokat a fontosabb területeket, melyek a legnagyobb részét teszik ki munkánknak. Ezek a következők: számvitel, auditálás, ez ké-

Mr. Martin Middlehurst senior manager és Mr. Owen Wilson teamvezető

pezi a legfontosabb területet, a megbízások 65%-a erre vonatkozik; adótanácsadás; adóbevallások elkészítése, ellenőrzése; vállalati pénzügyek; vállalatok felszámolása, megmentése, csőd eljárás lefolytatása; management tanácsadás. Ami a cég nemzetköziségét és nagyságát illeti, azt hiszem, jól mutatja a következő két adat: 123 országban van irodánk és ezekben 75 ezer munkatársat foglalkoztatunk. Legnagyobb a londoni iroda, ahol súlyának megfelelően a legtöbb szellemi erőforrás és szakmai tudás összpontosul.

— *Hallhatnánk valamit a PD-ben végzett munkáról?*

Mr. Middlehurst:

— Erre a feladatra a B.A.T.-től kaptunk megbízást. A munka a Joint Venture létrehozásában nyújt segítséget a B.A.T.-nek. A pénzügyi kimutatások megfelelő formában (a nyugati számviteli technikák szerint) való összeállítása a feladat lényege.

Owen Wilson:

— Az egész csoport nevében szeretnék köszönetet mondani mindenkinek, akivel kapcsolatba kerültünk munkánk során. Nagyon jólesett a meleg fogadtatás és a sok segítség, melyet a feladatunk végrehajtásához kaptunk. Mindez sokkal több volt, mint amit vártunk.

— *Megengednek-e egy picit személyesebb kérdést? Voltak-e már megelőzően is Magyarországon? Hogy tetszik Pécs? Mi volt a legkellemesebb és mi a legkellemetlenebb élményük?*

Owen Wilson:

— Ez a team még nem volt Magyarországon, de Mr. Middlehurst már többször is megfordult itt, Pécsen is. Ezért az

előkészítő munkák során az ő tapasztalataira támaszkodtak. Pécs egyébként nagyon szép és kellemes város, a hétvégeket arra is fordítottuk, hogy körülnézzünk. A hotel igen kellemes, a magyar ételeket izletesnek találjuk, és finomak a borok. Nos, ami az élményeket illeti, számtalan kellemes élményünk volt, nehéz valamit is kiemelni. Talán két dolgot mégis megemlítek: nagyon jóleső meglepetés volt, hogy felköszöntöttek a születésnapomon, és a másik, hogy valamennyien kaptunk egy Adópengőt ajándékba.

— *Tudnának-e valamilyen jó tanácsot adni a PD-nek?*

Mr. Middlehurst:

— Meg vagyok győződve arról, hogy a dolgok jól állnak, a vállalat jól dolgozik. A készülő közös vállalatot úgy kell tekinteni, hogy pozitív változásokat fog hozni és ez új lehetőségeket biztosít mindannyiunk számára.

Owen Wilson:

— Véleményem szerint a közös vállalat lehetővé teszi, hogy a PD megőrizze a pozícióit és nem is olyan távoli jövőben még jobban megerősödjön.

Mr. Middlehurst:

— Amit most csinálunk itt, a PD-ben, az egészen új dolog. Viszont a privatizáció előrehaladtával egyre több vállalat fog találkozni az auditálással. Bizonyos értelemben történelmet csinálunk. Ma még nem jellemző Magyarországon, de egyre fontosabb lesz.

— *Köszönöm a beszélgetést, és további jó munkát kívánok!*

Simon Éva

A vagyonvédelemről

„Szökik” a Sopianae

Magunkat és munkatársainkat károsítjuk

Az ország jelenlegi helyzetében — gazdasági, politikai —, az infláció, az egyre növekvő munkanélküliség és egyéb tényezők következményeként jelentős mértékben megnőtt az elmúlt időszakban a bűncselekmények száma. Igen nagy a veszélye az egyre gyakoribbá váló szervezett bűnözésnek, mely elsősorban a magántulajdonban és a vállalati vagyon megkárosításában mutat emelkedő tendenciát. E veszéllyel számolva a rendészeti tevékenységünket is át kellett szervezni vállalatunk intenzívebb objektum- és vagyonvédelme érdekében.

Az elmúlt év elején jelentős mennyiségű cigarettát koboztunk el a dolgozóktól a portaszolgálati ellenőrzések során. Vizsgálva az okokat és következményeket, arra következtettünk, hogy korábban az esetenkénti laza portaszolgálat mellett megpróbáltuk kivinni cigarettát — ez sikerült —, így továbbra is próbálkoztak. A fokozatosság elvét figyelembe véve a rendészeti tevékenységet igyekeztünk szigorúbbá, pontosabbá és színvonalasabbá tenni úgy a nappali, mint az éjszakai szolgálatban egyaránt. A 20 fős rendészeti állományból 6 fő kényszerült távozásra, akik helyére aktívabb, agilisebb dolgozókat vettünk fel. Ezt többen a „saját bőrükön” is tapasztalhatták. Kisebb mennyiségű cigaretták lopási kísérleténél az elkövetést követően feljegyzésben beszámoltunk a munkahelyi vezetőknek a történt eseményekről, akik saját hatáskörükben elmarasztalták a dolgozókat, és az alkalmazott szankciókról tájékoztattak bennünket. Figyelemmel kísérve a büntetéseket, megállapítottuk, hogy azokat az ellopott cigaretták

mennyiségének, értékének arányában alkalmazták, s ez a megelőzés során kellő eredményt hozott.

1990. évben 124 fő kísérelt meg 92 500,- Ft kárértékben cigarettát kivinni a vállalat területéről, ezért 35 esetben fegyelmi büntetés, 89 esetben írásbeli figyelmeztetés került kiszabásra, szinte kivétel nélkül anyagi juttatások megvonásával. Az alkalmazott büntetések eredményeképpen csökkent a cigarettalopások száma, de a nehezedő gazdasági helyzetben az eddig becsületesen dolgozók közül is próbálkoztak egyénileg kisebb-nagyobb haszonszerzéssel. Előfordult, hogy szervezeten bünszövetségben nagyobb mennyiségű cigarettát próbáltak kivinni, illetve vittek ki a vállalat területéről, ezért 5 alkalommal hatósági feljelentést tettünk, és ezen dolgozók a bíróságon felelnek tetteikért. Mivel a vállalati vagyon — és elsősorban a cigaretták, mint a legkurrensebb cikk — védelmében nem rendelkezünk vagyonvédelmi technikával, a vállalati vagyon károsítására irányuló veszélyhelyzetet ismerve, valamint a hiányosságokat értékelve, az eddigi szervezeti felépítés nem bizonyult kellő védelemnek. Szükségessé vált az őrző-védő szolgálat kialakítása. Az éjszakai járőrözés időszaka alatt megfelelő képzettséggel rendelkező vagyonőrök biztosítják a vállalat objektum- és vagyonvédelmét, akik kishatósugarú hasáb adó-vevő készülékkel vannak felszerelve, így lehetőség van helyzetfelismeréskor az azonnali riasztásra, valamint baleseti veszélyhelyzetek alkalmával segítségnyújtásra. Az utóbbi időben egyre több külső inzultus éri az éjszakában szolgálatot teljesítő dolgozókat, akiknek alkalmanként meg kell akadályozni, hogy idegenek behatoljanak a vállalat területére, és a vállalati vagyon, illetve értékek megkárosításával valamennyiünk zsebéből vegyék ki a pénzt.

A dolgozók felháborodva veszik tudomásul, hogy pár száz cigarettát lopási szándékával esetenként több ezer forint mozgó bértől és egyéb juttatástól esnek el. Ugyanakkor tudomása

van arról, hogy egy szál cigarettát sem vihet ki a gyár területéről, és mégis próbálkozik. Beszéljük le a kollegákat a ballépésekről, higgyék el, hogy nem érdemes kockáztatni. Becsületes munkával előbbre jutunk — hiszen ez a jövő —, és csakis a becsületes dolgozóknak van helye vállalatunknál. A vállalati vagyon és értékek védelme közös érdekünk.

K. I.

Az étkezési hozzájárulásról

A személyi jövedelem törvény 1991. évi módosítása értelmében az étkezési hozzájárulás csak abban az esetben fizethető adómentesen (800,- Ft-ig), ha a dolgozó ugyanazon időben nem részesült természetbeni kedvezményben is. Az ebédjegy dolgozói térítése adagonként 30,- Ft, míg tavaly a vállalatnak egy ebéd előállítására 69,10 Ft volt. A 39,10 Ft-ot a dolgozók természetben (étel formájában) kapták meg. Január, február, március és április hónapokra a dolgozóknak nyilatkozniuk kell arról, hogy igénybe vették-e a természetbeni juttatást vagy sem. Felhívom a figyelmet, hogy egy adott hónapban akár egyszeri étkezés is igénybevételnek számít. Köztudott, hogy eddig néhány dolgozónk más vagy mások nevére több kedvezményes ebédjegyet vásárolt a vállalathoz bejövő családtagjai vagy ebédhazavitel céljából. Sajnos mindazokat a dolgozókat, akik ehhez a nevüket adták, úgy kell tekinteni, mintha ők maguk étkeztek volna. Természetesen ebédelvitelre ezután is jogosultak lesznek a dolgozók, ha egyébként nem étkeznek az ebédidőben (ebben az esetben 30,- Ft-ért), ha étkeznek a gyárban, akkor 60,- Ft-ért.

Május hónaptól nyilatkozni nem kell, mert az ebédjegy vásárlásának adminisztrációját a vállalat úgy szervezi át, hogy egyértelműen azonosíthatóak legyenek, ki vette igénybe az étkezést és ki nem. Egyúttal kérek minden dolgozót, hogy az eddig is szabálytalanul átadott étkezési jogosultságot a továbbiakban szüntessék be saját érdekében, hiszen 200–300,- Ft-ot veszíthetnek ezáltal havonta.

Dr. Tóth Zsuzsanna

Pécsi Dohánygyár

A Pécsi Dohánygyár dolgozóinak lapja

Szerkeszti a szerkesztőbizottság

Felelős szerkesztő:

dr. Simonné dr. Bernáth Erika

Kiadja az AS-B Kft. Baranya Megyei Irodája

Felelős kiadó: az irodavezető.

Előfizetési díj egy évre: 27,60 Ft

Készült a Temporg Kiszárvetvezet

nyomdájában

Felelős vezető: dr. Kállal Sándor

A kulcs bennünk van

Az életszervezés művészete

Csak egy-két órával lenne hosszabb a nap! — ugye, ismerős szavak ezek. Szinte mindenki érezte már azt is, hogy túl sok a munka és soha semmire nincs elegendő idő... Hát igen!... Ezek sokunk problémái. Kezembe került egy könyv, melynek írója úgy véli, hogy ezen is lehet segíteni. **Donald Weiss: Az életszervezés művészete** című könyve azt próbálja bemutatni, hogyan vehetjük kezünkbe sorsunk irányítását, kisebb-nagyobb ügyeinket, hosszú és rövid távú céljainkat stb. Erre tanít az életszervezés művészete, mely azt jelenti, hogy lehet hosszú távú célok segítségével irányítani tevékenységünket. A módszer lényege a cél kijelölése. Kezddőlépésként azt kell meghatározni, hogy mit akarunk elérni, méghozzá nemcsak egy adott helyzetben, hanem általában az életben; továbbá azt, hogy mit is várunk a munkánktól! Ha kijelöltük céljainkat, hozzákezdhetünk a rövidebb távú célok, a részletek kidolgozásához. Nagyon fontos, hogy tisztázni kell magunkban azt, hogy az életszervezés nem azonos az időbeosztás fogalmával. Az időbeosztás ugyanis nem tud elszakadni az órától, s az ember figyelmét az időhöz láncolja, makacsul az időre koncentrál. Az efféle beosztások feleslegesen nyomasztják az embert, és a kudarc érzését erősíthetik benne. Az állandó időzavar szorongást okoz, ami csökkenti a teljesítményünket.

Az életszervezéshez el kell döntenünk tehát, hogy mit szeretnénk elérni általában az életben és azon belül a munkában. A döntéshez meg kell válaszolni az alábbi két kérdéscsoportot. Az első abban segít, hogy számba vegyük ismétlődő rutinfeladatainkat, amelyeket nem árt előre beosztani úgy, hogy esetleg legyen idő (lehetőség) a váratlanul felmerülő, szokatlan céloknak is.

Első kérdéscsoport:

1. Milyen feladatot kell mindennap elvégezniem?
2. Milyen feladatokat kell rendszeres időközönként elvégezniem?
3. Milyen feladatokat kell alkalmanként elvégezniem?

A második kérdéscsoport a fontossági sorrend megállapításához, a várható akadályok megszervezéséhez nyújt segítséget.

1. Feladataim közül melyek visznek a legközelebb céljaim eléréséhez?
2. Melyek az azonnal elvégzendő feladataim és *miért* ezek a legsürgősebbek?
3. Mi szokott megakadályozni céljaim megvalósításában és miért éppen az?

4. Mit tehetek azért, hogy problémáim ne váljanak válságossá, azaz hogyan előzjem meg a bajokat, ahelyett, hogy utólag próbálnám jóvátenni őket.

A hosszú és rövid távú célok eléréséhez nem az *időt*, hanem saját tevékenységünket kell beosztani. A szervezés definíciójának egyik kulcsfontosságú tétele az, hogy a *kitűzött célt a rendelkezésre álló eszközök helyes felhasználásával kell elérni*. Az élet megszervezéséhez rendelkezésünkre álló legfontosabb eszköz pedig saját személyünk. Ezért kell hát kevesebbet törődni csak az idővel és többet saját magunkkal. Ne kínlódjunk hát az idő beosztásával, osszuk be inkább jól saját energiánkat. Egyetlen módon szabadíthatjuk meg íróasztalunkat és egyben napjainkat is a fölösleges és oda nem tartozó kacattól — ha az életünket szabadítjuk meg a fölösleges, oda nem tartozó lomoktól. Ezt úgy érhetjük el, ha mindig tudjuk, hogy mit és miért csinálunk. Ez persze azt is jelenti, hogy nemcsak céljainkkal kell tisztában lennünk, hanem azzal is, hogy e célok hogyan kapcsolódnak egymáshoz.

Természetesen a célkitűzés minden elemét meg kell vizsgálni abból a szempontból, hogy elérhető-e, reális-e. Az elkészült célkitűzés segítségével meg lehet állapítani azt, hogy kinek, mikor, hol, hogyan, miért és mit kell csinálnia. A célkitűzés az az alap, amelyre később felépülhet az akcióterv. Itt az első azonban a fontossági sorrend felállítása, majd annak végig gondolása, hogy „mi lenne, ha...”. Így ésszerű alapokra helyezhetjük a döntést, melyek azt fejezik ki, hogy mit volna jó vagy mit volna rossz megvalósítani. (Ez a kérdés-sor rákényszeríthet minket arra, hogy megindokoljuk döntéseinket.) Személyes hosszú távú céljaink között azok az elsőrendűek, fontosak, melyekre a legnagyobb szükségünk van és amelyek a lehető legnagyobb haszonnal kecsegtetnek. A rövid távú célok fontossági sorrendjének felállításához pedig az alábbi aranszabályt célszerű alkalmaznunk: elsőrendű fontosságú akkor, ha nemcsak fontos, hanem sürgős is, különösen akkor, ha a sürgősséghez még a függőség ismérve is hozzájárul. Ezután az író a helyzetünket egyetlen mondatral jellemzi: „Menni fog, csak akarni kell!”

Megpróbálhatjuk, hiszen csak nyerhetünk vele, ha mást nem is, de legalább sikerül önmagunkkal tisztába jönni. És ez már fél siker.

K. K. J.

A világ dohánytermeléséről

Az utóbbi időben oly sokat beszélünk arról, hogy a dohányellátás nem kielégítő Magyarországon. A Virginia típusú dohányból hiány jelentkezett az előző évben, mely 1991-re még inkább fokozódott. Mi ennek az oka? Magyarországon csökkentették a Virginia típusú úgynevezett Hevesi dohány vetésterületét, s ehhez hozzájárult még a hektáronkénti dohánytermés-csökkenés is. A gondot még fokozta a magyarországi vírusfertőzés.

Mi a helyzet a nemzetközi dohánypiacon?

Az 1980-as évek elején a jó terméshozam következtében nagy dohánykészletek halmozódtak fel, így 1985 után csökkenteni kellett a vetésterületet, majd az évtized végére növelték ezt.

Egyes kontinensek dohányvetésterületét vizsgálva megállapítható, hogy Európában és Dél-Amerikában csökkent a vetésterület, míg a többi kontinensen, különösen Ázsiában, növekedés volt tapasztalható.

Európában dohánytermesztésben az alábbi sorrend alakult ki: Szovjetunió, Olaszország, Görögország és Bulgária.

Az amerikai kontinensen 3 legnagyobb vetésterülettel rendelkező ország: Brazília, USA és Kuba, de átlagban USA, Brazília és Kanada vezet.

Az ázsiai kontinensen Kína, India és Törökországban természetesen legtöbb dohányt. A világ dohánytermésének majdnem fele Ázsiában terem. A világ legnagyobb dohánytermesztő országa Kína.

Az afrikai kontinensen is növekedett a dohánytermesztés, a 3 legjelentősebb ország Malawi, Zimbabwe és a Dél-afrikai Köztársaság.

Egyes dohányfajták termesztése a következőképpen alakul: legtöbb dohányt Virginia típusból természetesen, mely az össztermelés 59%-át teszi ki. Ezt követi a sötét levelű, természetes úton és napon szárított fajta 15%-kal, majd a keleti dohány 11%-kal és a Burley típus 10%-kal.

M. T. J.

A polgári védelemről

(III. rész)

Szemléletváltatásra van szükség!

Ehhez azonban szemléletváltást kell elérni; áttörni azt a — sok gazdasági és közigazgatási vezetőkben ma még élő — nézetet, miszerint minék pénz és energiát áldozni olyan feladatra, amely egyáltalán nem biztos, hogy bekövetkezik: felesleges áldozni a tűzoltókra, a polgári védelemre. Ha pedig mégis bekövetkezik a baj, úgyis fizet a biztosító, az állam. Végül is csak „csak egy telefon”, és jön a honvédség. E felelőtlen nézet kialakulásában mi is közreműködtünk, amikor a Honvédelmi Minisztérium vagy egyes magasabb parancsnokok gyakran az első „telefonra” hozzájárultak a hadsereg „bevetésére”, hogy deus ex machinaként az húzza ki a vezetőik hanyagsága, felelőtlensége miatt bajba kerülteket. Nem azt mondom, hogy a jövőben ne vegyen részt a honvédség a katasztrófa elleni küzdelemben. Erről szó sincs, mivel a jövőben is a hadsereg lesz az egyetlen az országban, amely gyorsan, szervezeten és nagy erőként tud azonnal bekapcsolódni a védelembé, a mentésbe. De helyére kell tenni a közigazgatási és a gazdasági vezetők felelősségét, olyan szemlélet- és jogrendszer kialakítása szükséges, amelyben az önkormányzati és a gazdasági vezetők, tulajdonosok átveszik a teljes felelősséget és azzal élni is tudnak.

Második lépésként alkalmassá kell tenni a polgári védelmet, hogy képes legyen átvenni a legtöbb, ma még a honvédség által megoldott katasztrófavédelmi feladatot, így tehermentesülne a hadsereg az alaprendeltetésétől eltérő igénybevételektől. A felszabadult energia, idő jelentősen hozzájárulhatna a honvédség minőségi fejlesztéséhez, esetleg még a szolgálati idő további csökkentését is elősegítené. Tudom, ez nem könnyű és nem olcsó feladat. Ahhoz, hogy a polgári védelemnél létrehozzanak azonnali készenléti alakulatokat, mindenekelőtt pénz kell. Csak megfelelő költségvetési háttérrel lehet akár hivatásos katasztrófavédelmi alakulatokat vagy esetleg a fegyveres szolgálatot nem vállalókból katasztrófaelhárító, mentő és egészségügyi csapatokat létrehozni. Mindehhez felszerelés, elhelyezési körlet, ellátás stb., stb. kell. Több olyan azonnali készenléti polgári védelmi csoportot — szándékosan kerülöm megnevezésüknel a katonai kifejezéseket — kell létrehozni, amely viszonylag nagy erőt, több száz főt képvisel. Amely „azonnal” bevethető az ország bármely pontján, és képes például a tűzoltókkal együttműködve minden katasztrófa ellen eredményesen felvenni a küzdelmet és addig tevékenykedni, amíg a polgári védelem tömegalakulatai meg nem érkeznek.

(Vége)

Pályázat

A Pécsi Dohánygyár — egy országos hetilapban — pályázatot írt ki a leendő vegyes vállalat minőségellenőrzési feladatainak ellátására. A munkakör betöltésével kapcsolatban igen magas követelményeket írtak elő: felső-szintű angol nyelvtudás, egyetemi vagy főiskolai végzettség, számítástechnikai és statisztikai módszerek ismerete. A fenti követelményeken kívül meghatározták azokat a fontosabb személyi tulajdonságokat is, amelyek szintén feltételei a munkakör betöltésének: önállóság, határozottság, jó szervezőkészség, kezdeményező-készség, felelősségvállalás.

Az alkalmas személy munkába állását követően négy hétre Angliába megy, ahol elsajátítja a B. A. T. minőségellenőrzési filozófiáját, gyakorlatát.

Bizonyára sokakban felmerül a kérdés, hogy miért választottuk a pályázati formát, miért nem a vállalatnál kerestünk erre alkalmas embert. Ennek az az oka, hogy nem találtunk olyan személyt, aki ezeknek a szigorú követelményeknek megfelelne. A vállalat vezetése mégis úgy döntött, hogy a pályázat kiírásával egyidőben az állást megpályáztatja a vállalati újságon keresztül is. Egyrészt azért, hogy tájékoztassa a dolgozókat, nyilvánosságot adjon ennek, másrészt lehetőséget bárkinek, aki eddig nem jött számításba, de alkalmasnak érzi magát erre a posztra.

Várjuk azoknak a 30 év körüli pályázóknak a jelentkezését, akik úgy érzik, hogy a fent körvonalazott követelményeknek eleget tudnának tenni. Jelentkezni lehet 1991. május 15-ig a személyzeti osztályon.

Sigora Irma

Sátoraljaújhely

Dohánygyári Híradó

Küldöttgyűlés

A február 18-án megtartott küldöttgyűlés három napirendi kérdést tárgyalt a Sátoraljaújhelyi Dohánygyárban. A küldöttek elfogadták az 1990-es év gazdálkodásáról szóló mérlegadatokat, majd egyhangú szavazással hozzájárultak a vállalat privatizációjához a következő meghatározásokkal:

A vezetés feladata:

1. A vállalat optimális vagyonerőtelése.
2. A vagyonyűgyökséggel való érdemi tárgyalás.
3. A külföldi tőkebefektetőkkel való érdemi tárgyalások.
4. A legkedvezőbb ajánlatok elfogadására való törekvés.

Végül döntöttek az 1990. évi célfeladatok végrehajtása alapján járó célprémiumok kifizetésére tett javaslatról.

Egyéves a DOFE!

Február 16-án a vállalat ifjúsági szervezete átalakulásának egy éves évfordulóján du. 6 órától táncos összejövetelt rendezett a pinceklubban. Harmincnál több tag — sokan házastársukkal — vett részt, és sok volt a gyárba nemrég bekerült fiatal. A belső teremben videózásra és beszélgetésre volt lehetőség, a külső részben Bodnár György diszkómuzsikája szolgáltatta a „talpalávalót”.

Megkezdődött a volt bölcsőde átalakítása

A Sátoraljaújhelyi Dohánygyárban március elején megkezdődtek a munkálatok a volt bölcsőde helyiségeiben, ahol kultúrterem és tanácskozó kialakítására kerül sor.

A szervezett programokhoz az arra bejövőknél nem kell a gyár termelőterületein áthaladni, mivel a bölcsőde-épület külön áll ettől.

Bekezdés az emberről

(folyt.)

„A gyávaságot nem szeretem, de értem.

A szervilizmust, vagyis a preventív gyávaságot, azt már megérteni sem vagyok hajlandó!”

(XCVII.)

Shakespeare drámái, Morus Utópiája, Machiavelli művei, Hans Magnus Enzensberger versei, mind-mind a fenti gondolatot hordozzák magukban. Hová lesz az emberi bátorság, mivé leszünk, ha már szólni, sőt hallgatni sem merünk? Ha nem merjük felemelni valami-valaki ellen a szavunk, ez egy dolog, de érdemes-e, szabad-e továbbra is embernek nevezni magunkat, ha ilyenkor hallgatni sem merünk már és locsogunk a többivel, hogy ne lógjunk ki a sorból.

Mit ír Morus a köpönyegforgató gazemberekről? „...annyira függén mozognak, hogy mást gondolnak ülve, és mást gondolnak állva.” Shakespeare szereplői ennél rosszabbak, ők mindig mást mondanak, mint amit gondolnak. Félnék, s óvakodnak nyíltan szólni. Az igazság ugye veszélyes, a hazugság hasonlóképpen. Shakespeare szereplőinek nyelve — a gyáváknak menedék, úgy hívják ezt, óvatos többértelműség: hogy értse aki akarja és meri, mert minden szó színéről-fonákjáról magyarázható? S hogy mennyire szervilizmus ez, a legnagyobb bizonyíték, a gazemberek is ezt használják, ezt a körmonfont egyik szót a másikba öltő álbeszédet. Mert ha Shakespeare drámájában hárman-négyen fecserésznek félig ismerőssel, félig barátal, nem bolondok, hogy bőrüket vásárra vigyék és rossz emberek között bátorság kell a hallgatáshoz. „Ott-hon, biztonságban, egyedül, rejtett zugokban él a tisztesség. És szenved, mert tehetetlen.” De tisztesség-e ez?

Nem tisztességesebb-e Christopher Marlowe Faustus doktora, aki eladta lelkét a sátánnak? Hisz mit tett ő: tagadta a szolgásgát, szembe akart szállni emberi végzetével, maga akarta eldönteni, milyen sorsot választ magának. Egyedül marad mindenki ellenében. Pedig lehetnének társai, mert az még csak érthető, hogy a hatalom urait, a papokat ingerli a személye, de nem ez az, ami miatt el kell buknia, hanem azok miatt, akik féltik nyugalmaikat és nincs bátorságuk szembeállni a rossz és gyűlölt hatalommal. Lehetnének társai, hiszen sokan nem hisznek Istenben, az egyházat még többen gyűlölik, s szinte mindenki elégedetlen.

De ki merész elmondani, amit gondol, s ki mer hallgatni, ha imádkozni kell? A gondolatok szabadon közlekednek — de értelmük koroktól és közlekedési viszonyoktól függően változik. Machiavelli úgy gondolkodott: ami van, annál csak jobb

jöhet. Angliában Shakespeare úgy: ami jön, csak rosszabb lehet. Machiavelli igényelte a változást, a változtatást, Shakespeare is, de a Hamletben bizonyította, hogy ezért a változásért nagy árat kell fizetni. Christopher Marlowe álmodozott a változtatásról, és a XX. századi német költő arról ír verseiben, hogy milyen emberek azok, akik gátolják a változást, és álmodik azokról „kik némán végzik azt, mi reménytelen.”

Álljon itt befejezésként egy vers Hans Magnus Enzensbergertől, kivételesen teljes egészében.

farkasok védelmében a bárányok ellen faljon tán a keselyű nefelejcsét? mit vártok a sakáltól, bújjon ki a bőréből? s a farkastól? hát maga húzza ki a saját fogát? miért nem tetszenek nektek a zsaruk és a pápák, s a hazudós képegyőre az ágyból miért néztek oly hülyén? ugyan ki varrja föl a vércsíkot a tábornok nadrágjára, ki szeleteli a uzsorásnak a kappant? ki függeszti büszkén a pléhkeresztet korgó hasára, köldöke fölét? ki zsebeli be a borraivalót, a judás-pénzt, a ne-szólj-szám-garast? sokan vannak a meglóptak, kevés a tolvaj; ki tapsol hát nektek, ugyan ki tűzi föl a jelvényeket, ki akar itt lelkesen hazudozni? nézzetek tükrörbe, ti gyávák: irtózza az igazság gyötrelmeitől, a tudástól borzadva, s a gondolkodást eladva a farkasoknak, legfőbb ékszeretek — az orrkarika; a legbambább ámítással, a legolcsóbb vigasszal is beéritek, túl szelíd nektek a legvadabb zsarolás is. ti bárányok, hozzátok képest a varjak jó nővéreként együtt élnek: de ti kivájjátok egymás szemét. a farkasok tartják a testvériséget, falkában vonulnak. dicsőség a rablóknak: ti erőszaktevésre hívogatva őket, ledőltek az engedelmesség rohadt ágyára. még vinnyogva is hazudtok. egyre arra vágytok hogy szétszaggassanak. ti nem változtatjátok meg a világot.”

— tézse —

„Nagy öröm!”

Használati utasítás import elektromos kirakójátékhoz:

Használati útmutat: Biztos nagy az öröm! Hogy a gyermek eztot a játék neki, ünneplő alkalma kezébe venni által kissé tanulás célzatából kaptál.

Tehátakkorlók sok!

1. A doboz tetővel bír. Ez leszedés után szabad benyújtás a kéznek, négyszög alak elektromos cellentyűcske.

2. Alapos és kézben tartva alányulva óvatos doboz fenekéről első játék bekezdését.

3. Futylim! Felszólít! A játék elektromos felnőtt nélkülfelesen uldaba!

4. Minezután meg lehet kezdeni játszását a játéknak vele.

5. Fogjátok a drót alfalát a kéz megsujja közé, és jobb kezetek föl-le mozgat, majd onnét villany bekapcsol, hirtelen smirolni erősen, különben nem jön a villany se át, se hosszú, se tyü!

6. Egyfejú magánjáték ha vatyok egyed és nincs játszó önmagatokból is összerakni és az nyer aki előbb. Mindenfejú vételemberek üzen kedves játszás?

Gyártmánytyó cég”

A játék távol-keleti import, ha az egész csak kitaláció lenne, akkor is gyönyörű.

Kint a bárány, bent a kakukk...

Április van, nyomasztóan változik az idő, egy viszont állandó, a folytonos süledtség érzete. Áttételes hasonlattal történelmi dolgok villannak meg előttem egy gyerekkori játékhoz kapcsolva, melyet kint, így tavasz táján játszottunk („Kint a farkas, bent a bárány”). Apám intelmei, fenntartásai visszhangként csengenek hozzá késő szöveggént. Nem szeretnék gondolkodásból még sejtelmesen sem idézni, de történelmi megélései, régmúlt sorsából való okulásai ma már belátom, hogy őt igazolták. Legújabb kori történelmünkre is vannak borítékolt lépés ismeretei, habár azt mondja, ha azt a borítékot fel kellene nyissa, azt már ő nem teheti, mert nem fog létezni. Az abban levő igazát hiszi, a tévedését pedig reméli.

Én magam úgy érzem és tapasztalom, hogy a társadalom szélesebb köre nem érzi a rendszerváltás áldásait, nem tud élni ismét, mint már oly sokszor a nagy lehetőséggel. Talán éppen azért, mert a történelmi jelenlétből az emberek nagyobb hányada kimarad, vagyis a körben kevés a bárány, nem akarja a „játékot”. Kimarad, mert az elmúlt 2-3 évben e tömeg önmaga döntése következtében vonult el az események mögé, be a sötét erdőbe, ahonnan most ijedten néz ki a tisztáson folyó játékra. Mélyen csalódott abban, amit az elmúlt évtizedek alatt megélt, bizalmatlanul áll viszont a lehetőségek fényében, amely üstököszerű gyorsasággal villant fel előtte, azonban ez lassan eltűnt a fölénk boruló felhők háta mögé.

Szóval a rendszerváltás jogilag, törvénykezés és hatalmi oldalról tény és legitím. Zajlása, folyamata valahogy nem emberközeli, tőlünk távol történnek — vagy nem történnek — meg dolgok, ám a következményeket az előbbiért is, az utóbbiért is elsősorban a hallgatag, álmodozó, szélesebb rétegű társadalomnak kell megfizetni. Számomra a rendszerváltásban a titok és nagy kérdés az, hogy kié ez a folyamat, kik és milyen alapon vezénylik azt. Túltéve magam a politikai acsarkodások, nyavalykodások, rigolyák gubancain, politikai képmutató megnyilvánulásain, köpnyegforgató helyzetkedéseken, a régi hatalom vezető embereinek kakukkra hasonlítható fészekfoglalásain, a realitás jegyeiben keresem és még sokan-sokan keresik az alakulóban levő új rend minőségi változásait (ami kétségtelenül van). Kérdés ismét, hogy kinek alakul, ki az igazi haszonélvezője. A szabad választásokról tudjuk, hogy valóban szabadok voltak, a voksok azonban a helyzetből fakadóan sokkal inkább a nem-ekre (a régi rendszer tagadása stb.) alapozódtak, mint az igérekre. Ezt erősítette meg később a helyhatósági

választás, ahova az emberek nagyobbik része (az erdőben levők) el sem ment, kifejezve ezzel egyfajta passzív tüteletét az egész politikával szemben. Választott emberek töltik ki a politikai intézményeket, a kormányt, a Parlamentet, tehát a sorsomról, a nép sorsáról választott vezetők döntenek. Ez a demokrácia játékszabályai szerint így természetes, azaz lenne természetes. Ha azonban az utána kialakult rendszerváltásbeli történetet, annak eddigi folyamatát, következményeit szemlélem, akkor komplikált kérdések maradnak válasz nélkül, vagyis semmi nem ad okot arra, hogy a legitimitást túlhangsúlyozza bárki.

Mindenki, aki a 80-as évek második felében a politikai terepen legálisan vagy később tudottá vált illegális módon, reform szellemben részt vállalt a társadalom avult szervezetének, politikai irányításának megváltoztatásában, akkor tudhatta meg igazából, milyen kirekesztett volt a társadalom széles rétege a közéleti szférájából, hogy igazából a nép tudatosan lett kizárva a politikából, pedig a dogma szerint a népé volt minden. Nos, a jelenlegi legitím hatalom is a népre hivatkozik, a népnek ígért, a nép fel is emelte őket.

Merem remélni és himni, hogy a legitimitás talaján nem feledkeznek el arról, hogy a nép érzéseit, véleményét, akaratát nem szabad tovább érzésteleníteni, tompítani, mert ők választanak majd újra, mivel a hatalom, az irányítás nem választhat sosem új népet. Megérdemli ez országban mindenki, hogy végre nyugodt közegben, nyugodt módon, felemelő érzéssel fejtsse ki azt a képességét, amelyet megszerzett, amellyel valami módon, valahova, az alkotás vágyával elkötelezi magát. Aki ezt biztosítja, a tömeg bizalmát bírhatja!

Kiss József

Tallózás szakirodalomból

Valamennyi dohánygyár Magyarországon foglalkozik a cigaretta export lehetőségével, de mind ez ideig nem sok eredménnyel jártak. Ezzel szemben a magánexport az utóbbi években nagyon megnövekedett a velünk szomszédos Ausztriában, erről lehet olvasni a Austria Tabakwerkeben. Az osztrák dohánymonopólium főtitkára azt állította, hogy Magyarországról évente kb. 300 millió db cigaretta érkezik — legálisan és illegálisan — Ausztriába, de hasonló mennyiséget valószínűsítettek Lengyelországból és Jugoszláviából is. A kelet-európai országokból beáramló „fekete export” súlyosan érinti az osztrák államkincstárat, hiszen hasonlóan a magyarországi viszonyokhoz, ott is igen magas fogyasztói adó terheli a cigarettát, mely a kincstárnak nem kevés bevételt jelent. A dohánymonopólium úgy igyekszik védekezni a csökkenő értékesítés és ezáltal a termeléseszkövek ellen, hogy 4 groschen „júdáspénzt” ajánlott fel a csempészárúk leleplezőinek, sőt azzal a javaslattal is megkereste a kormányt, hogy hajlandó lenne pénzzel is segíteni a vámisztviselői állomány megerősítését. Egyelőre megállapodás nem történt.

A jugoszláv idegenforgalmi vállalat nagyon jó megoldást talált az osztrák vevők csalogatására, így a határátkelőhelyeken vámmentes boltot nyitottak. Itt az osztrákok jóval olcsóbban juthatnak hozzá a Marlboro-hoz és egyéb cigarettához. A Marlboro Ausztriában 36 schilling/doboz, a Milde Sorte 26, ezzel szemben a határ másik felén 16-17, illetve 11-12 schillingért lehet megvásárolni ugyanazt a terméket.

M. T. J.

A költészet napjára, József Attila emlékének

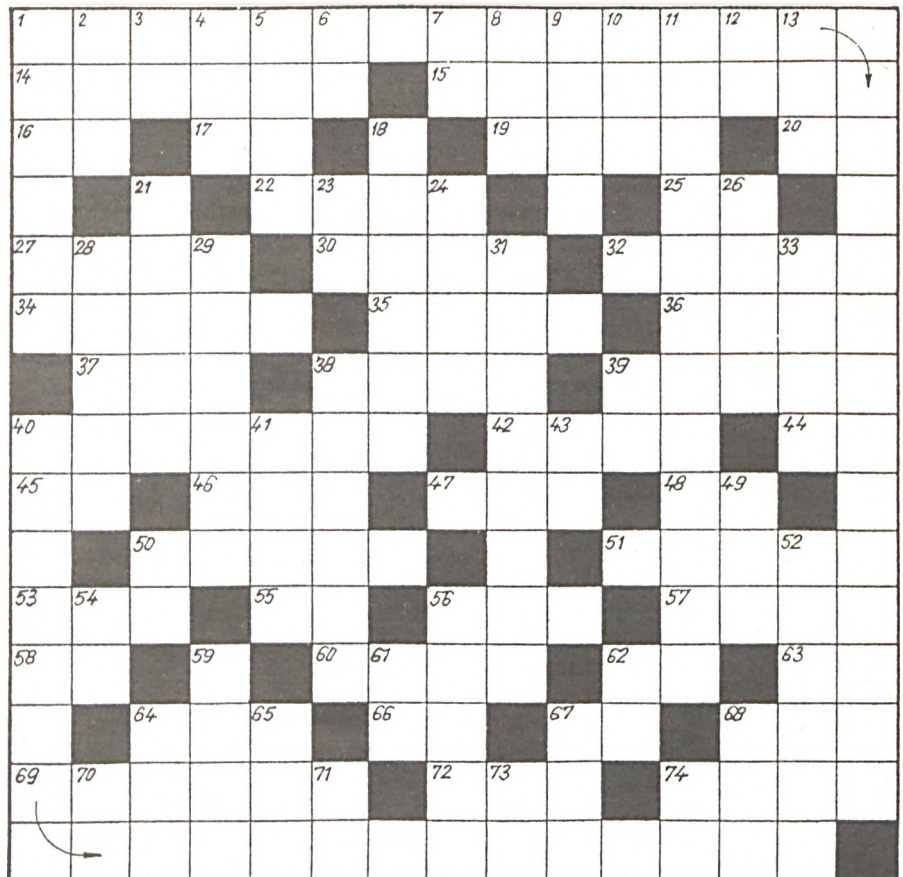
József Attila hidd el nagyon szeretlek
Látod ennyivel vagyok több belőled
Hitvány Krisztus voltál József Attila
Felfeszültél gyáván egy kátrányos talpfára
Most félelem nélkül majszolhatsz kenyeret
Konyha kövén ülő meztelen gyermek
Felelsz ezekért a kérges szavakért
Ki őrzi mondd egy bolondgomba kincsét
Szétszórták már régen anyád aranyát
Fejed alól is kilopták a puha párnát
Tompá tóba hullott csillagtalan árva
Horkoló szövdönök omlatag álma
Ébredj Attila és okos szóval mondd el
Hogy a mi sorsunk most milyen sorsot érlel

Horváth István

VÍZSZINTES: 1. A megfejtés első része: Hamlet-idézet (zárt betűk: E. R. L. R.). 14. Viking vezér. 15. Katolikus pápáság összessége. 16. Szolmizációs hang. 17. Páratlan Kata! 19. Fordított szerencsejáték. 20. Házi állat népiesen. 22. Kiskabát. 25. Spanyol újság. 21. Szándékozik. 30. Halpete. 32. Idegen Károly. 34. Horgász zsinór. 35. ...Haza (izraeli énekesnő). 36. Operaénekesnő (Szilvia). 37. Fél rizikó! 38. Kemény fém. 39. Kevert Zelmá. 40. Rendőség. 42. Tétlen tagló! 44. Minőségi besorolás. 45. Betűsor eleje. 46. Rövidített közigazgatási terület. 47. Baranyai falu. 48. Helyrag. 50. Előbbi kezdetű. 51. Jómádár. 53. Nagytestű madár. 55. E. E. E. 56. Görög levegő. 57. Nem az enyém. 58. KÁK! 60. Női név. 62. Olasz folyó. 63. Vércsatorna (ford.) 64. Só jelzője. 66. ÉK! 67. Idegen kettős. 68. Titokban figyel. 69. Nyivákol. 72. Sérülés. 74. Ifjú óz.

FÜGGŐLEGES: 1. 0,333%. 2. Nem mögé. 3. Hejerdáhl hajója. 4. Jugoszláv sziget. 5. Magyar festő volt (Béla). 6. Egymást előző betűk. 7. Saját kezűleg. 8. Becézett Cleopátra. 9. Lassú menet. 10. Román gépkocsi. 11. Rossz helyzet. 12. Üres has! 13. Szélhárfa. 18. Oly nagyságú. 21. Sri-lankai nép. 23. Maki páros betűi. 24. Borforralás része. 26. Ázsiai tó. 28. Dél-amerikai őslakó. 29. Kockázat. 31. Szerelék. 33. Keverve lesi. 38. Puzzle. 39. Rangjelzés. 40. A megfejtés második része (zárt betűk: C. A. I. A. U.). 41. Középen ficereg! 43. Gallium. 49. Becézett női név. 50. K. S. 52. Megszilárdult. 54. A. A. A. 56. Teljes. 59. Szint. 61. Toldalék. 62. Ludolf-féle szám. 64. Messzeség. 65. Óg ... 67. BÉK. 68. Női név. 70. A 69. sz. része. 71. Néma gésa. 73. Azonos betűk. 74. Mint az előbb!

Keresztrejtvény

Beküldendő a vízszintes 1. és függőleges 40. sorok megfejtése. A helyes megfejtők között jutalomkönyvet sorsolunk ki.

A keresztrejtvényt Takáts László készítette

SPORT

Luganóban 16 ország csapata részvételével női labdarúgótornát rendeztek. Hazánkat gyárunk csapata, a Fortuna F. C. képviselte. A csoport eredményei a következők voltak:

Fortuna-Milano 2-0 (0-0), g.: Ferencz É., Rácz (olasz); Zaglebianska Varsó-Fortuna 2-0 (1-0) (lengyel); Fortuna-Germignana 0-1 (0-0) (olasz); Fortuna-Münzingen 4-1 (2-0), g.: Dömös (2), Ferenc, Herget (svájci); Fortuna-Jihlava 3-1 (2-0), g.: Ferencz É. (2), Petrik (csehszlovák).

A tornán kiváló teljesítményt nyújtott a góllövőkön kívül Rippel, Fuchs is.

Csapatunk nyerte a torna „fair play” díját, mivel a lengyelök ellen játék nélkül megkaphattuk volna a két pontot, de ragaszkodtunk a mérvőzés későbbi lejátszásához és a pályán ők győztek, így nem jutottunk a fináléba. Csapatunk nyerte a legszimpatikusabb díjat és a rendezők a jövő évi tornára is meghívták együttesünket.

Összességében elmondható, hogy óriási akarattal és fegyelmelt hozzáállással méltóképpen képviseltük hazánkat és a Pécsi Dohánygyárat. Külön élmény volt a lányoknak, hogy esti csillagfényes mérkőzéseken játszhattak s ezenkívül a vendéglátók sok szép programról gondoskodtak, ami a szimpátia elnyerésének jutalma, mivel a többi együttesnek ezt nem biztosították.

A torna fő szponzorai nagy világcégek voltak, köztük a Shell, és pazarul szervezték meg, svájci precizitással. Reméljük, az elkövetkezőkben is ilyen szép eredményekkel öregbíthetjük gyárunk hírnevét a világban.

Hunyadi T.